

Nr 273.

Av herrar **Anderberg** och **Lodenius**, om avskaffande av rätten att vid taxering till skatt åtnjuta avdrag för ränta å s. k. *benifika barnreverser*.

Vid inkomsttaxeringen framkommer allt oftare fall, där en person i form av revers skänkt en minderårig ett större eller mindre belopp (s. k. *benefika barnreverser*). Ofta är det föräldrar, som till sina barn utfärdat dylika reverser. Dessa löper med viss räntesats, mången gång avpassad så, att barnet skall nått och jämnt nå upp i beskattningsbar inkomst. Om givaren erhåller avdrag för det utfästa räntebeloppet, gör denne oftast en icke obetydlig skattevinst i dels minskad inkomstskatt och dels lägre förmögenhetsskatt, medan mottagaren får en obetydlig skatt.

Reverserna förfaller ofta icke till betalning förrän vid givarens frånfälle. Denne kan därför även efter reversens utfärdande disponera eventuellt förefintligt kapital. För att utfärda reverser erfordras ju emellertid icke, att givaren har tillgångar, som täcker reversbeloppet, eller över huvud taget några tillgångar. Även om tillgångar skulle finnas vid reversens utfärdande, kan de senare gå förlorade.

Genom arrangemanget med revers kan en person alltså på legal väg erhålla betydande skattelindring. Även om avsikten måhända icke alltid varit att nå skattelättnad, är det ett faktum att lättnaden erhålles.

I den mån de skattskyldiga blir underkunniga om den möjlighet att på detta sätt undgå skatt, som tycks föreligga, kommer med tämlig säkerhet allt flera att begagna utvägen. Den gåvoskatt, som kan komma att erläggas, uppväges mycket snabbt av lägre årliga skatter.

Regeringsrätten har avgjort en del fall och därvid vägrat avdrag för räntan. Emellertid är det högst sällan, som reverser är likalydande, och de skattskyldiga hävdar merendels, att i deras fall klar avdragsrätt föreligger. Allmänt prejudicerande utslag kan därför knappast väntas. Man kan därför motse, att ett mycket stort antal fall kommer att föras upp i regeringsrätten, vilket drar betydande kostnader icke minst för det allmänna, då varje ärende, som överklagas i samtliga instanser, kostar några hundra kronor. Om antalet överklagade fall sättes så lågt som till 10 000, betyder det en utgift för staten om ett par miljoner. Skäl synes därför föreligga att genom ändrad lagstiftning vägra denna avdragsrätt. Det bör i så fall gälla icke endast reverser till hemmavarande eller studerande egna barn eller barn under 21 år utan samtliga dylika reverser till minderåriga.

Vi får alltså hemställa,

att riksdagen måtte vidtaga sådan ändring i gällande skattelagar, att ränta å s. k. benefika barnreverser icke blir avdragsgill vid taxeringen och att bevillningsutskottet måtte utarbeta erforderlig lagtext.

Stockholm den 24 januari 1953.

Rud. Anderberg.

Gunnar Lodenius.

Nr 274.

Av herrar Svärd och Ohlon, *om vissa skattelättnader för rederier vid förlust eller avyttring av fartyg.*

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 352.)

Stockholm den 27 januari 1953.

G. Svärd.

Sven Em. Ohlon.
